

LBRIS

We know
books

carmen ștefania luca

apocalipsa după un înger mort

Editura Paralela 45

- eram trei acasă / 5
mi se rupe / 6
pur și simplu n-ai cum / 7
echilibristică / 8
te iau în spațiu / 9
curățenie de primăvară: / 10
efemeride / 11
Homless / 12
exilați în eul pierdut ne atingem rar / 13
ceva de spus / 14
e o iluzie totuși / 15
căutarea de sine / 16
s-a făcut întuneric în camera de zi / 18
noi eram cu halca / 19
intangibilă inima încă / 21
alba-neagra / 22
imponderabilitate / 23
nu / 24
când te faci frate cu dracu` / 25
atingeri / 26
geometria iubirii / 27
s-aprinde întunericul în cazarmă / 28
azi în autobuz / 29
de unde să-ți trimit îngeri / 30
stăteam dăunăzi pe iarba crudă / 31
o mătă latră-n gol / 32
lumea-i o junglă mă țin de vene să nu cad / 33
pentru că nu știu unde se ține piesa de teatru / 34
imagine de ansamblu / 35
artificiu de calcul / 36
fals și uz de fals / 37
prea strâmt cuvântul sfârșit / 38
(doar)e atunci / 39
21 game / 40
baie într-un lac de stele / 42
cross / 43
masă domnească / 44

opac / 45

dimineața face dragoste cu tine / 46

leșinați pe zidurile plângerii / 47

nu dorm în bisericuțe visând la chipuri cioplite / 48

infarct / 49

rugăciune / 50

apocalipsa după un înger mort - ziua întâi / 51

apocalipsa după un înger mort - ziua a doua / 52

apocalipsa după un înger mort - ziua a treia / 53

apocalipsa după un înger mort - ziua a patra / 54

apocalipsa după un înger mort - ziua a cincea / 55

apocalipsa după un înger mort - ziua a șasea / 56

apocalipsa după un înger mort - ziua a șaptea / 57

fugiți de-acasă / 58

patrulează iarna prin oase / 59

cod alb / 60

anestezie locală / 61

poezie (în ger) / 62

(de)vreme / 63

pentru că atunci ninge albastru / 64

timpul se joacă prin pielea noastră / 65

levitație într-un spațiu rotund / 66

absențe / 67

aduceri aminte / 68

distanțe regulamentare / 69

azi Bacăul / 70

bate vântu` / 71

mă ucizi lent / 72

cum se mai iubește acum / 73

mi-am cumpărat un soare / 74

Bottom of Form El Niño / 75

roșu / 76

fus orar / 77

ana / 78

mama ne număra în fiecare seară
pentru liniștea ei sufletească
dorului de ducă nu-i ieșiseră mustățile
sub pătura aceea caldă încă mai aveam nopți
și vise de lăsat
decembrie era alb până-n măduvă
bătrâna ne aștepta cu ce mai avea prin casă
ne lustruia zmeiele și-apoi le punea la uscat
pe margine
să nu se piardă culorile
noi abia așteptam cerurile să se deschidă
vârful dealului ne așeza aripi pe spinare
era imposibil să nu te crezi Dumnezeu
nu eram internauți n-aveam telefoane smart nici
televizoare hd
creșteam în haine strâmte și împărțeam ciocolata-n trei
pe atunci fericirea dădea buzna nu băteam la ușă
era peste tot
s-au mai rotit ceasurile și mama a început să ne numere
mai rar
apoi deloc
când a văzut că liniștea se auzea mai tare decât noi
a început-o iar
de data aceasta ne număra în gând
iar bătrâna răscolea zmeul în sobă
tăcând

noaptea pe la cinci jumate` dimineata
şefu` mă trezeşte cu telefonu`
n-am ceas cu alarmă made în china
alerg în toate direcțiile numai să scap de peştele în
care-am dormit

pe alee-i frig şi-am blugii tăiați ediție de vară
nu prea am chef azi dar cică-ți vine mâncând
prefer cafeaua cu fisă şi facebook pe inima goală
şi coloana sonoră a unei greve de ciori
mi se rupe de peşte şi ies
să văd ce vrăji a mai făcut lumea
în ce parfumuri se mai scaldă
câți nu-și mai încap în piele
ce nu te distruge te face nemuritor sau mă rog...
puternic

6 | mi se rupe şi mă plimb fără peşte
ascult vraja mării pe peronul gării
mai scriu vreo două trei poeme ca să dea bine la publicul
țintă

un pescar mă întreabă dacă n-am sufletul rupt
când noaptea se lipeşte de lume
se rupe filmul

*Dacă florile și-ar dărui oameni la fel cum oamenii își oferă flori,
de unde ar fi tăiați oamenii?"*

(Nichita Stănescu)

omul de lapte nu merge tăiat
el trebuie să cadă singur
e suficient să se clatine un pic rădăcina
un înger vine în grabă să-l prindă
omul se continuă în altă parte
unde pământ e aerul
unde carnea
e ca aerul
n-ai cum să tai un om de lapte

cafeaua e rece și martie închis la culoare
la bistro e pană de curent
martie e rece și cafeaua se încălzește într-un luminis
nu se știe de unde se desprinde ploaia
mă furișez printre stropi

ai să vezi lumina zilei și toate culorile o să ți se pară
reinventate

locuiește-mă și ai să vezi cum se aude lumea

moale și rotund

un gădilat tandru

locuiește-mă și simte-mi aromele

du-te peste tot

cheamă-mă când rămâi fără aer

sângele are viteze incredibile

când o să ajungi la inimă ascunde-te

oriunde ai fi